

A SGRUDÁIR.

air a thàirgse do na tairdean. Ma thaitneas e ri a theidear air adhart gu dichiollach agus gu h-earsach.

Chum gu ruig am bochd 'is àm beartach air tha phris air a shuidheachadh cho iosal ri leth-dollar anns a bhliadhna ma blios e air a phaigh-eadh ro-lainhl: tri sgillinn an t-aircamh air a cheannach lion fear is fear.

Do bhrigh a phris a bhi cho iosal eha-n uilear dhùinn mile ainm air son toiseachadh chum gach cosdas a choin neachadh.

A nise ma tha thu deonach air a SGRUDÁIR a ghàbhail air son bliadh-na thoir d'ainm is do leth-dollar gu'n dail do an neach a thà air ainmea. h-adh air soin do chearnaидh mar ar fear gnothuich.

Airneo feudaidh e bbi air a chur direach dh' ionnsuidh an Urr. Niall MacAoidh, St. Elmo, Orl.

Saoilidh sinn nach eil neach anns am beil srad de bheatha agus de speis diadhaidh a Ghaidheil a dhiliultas dibheatha thòirt do leithid só a dh' oidh-irp.

Tha e na ni iongantach nach biot'h barrachd durachd air son bith-beo na Gailig ann am measg muinntir d' am buin an canain blasda drughteac'sin. Cha n'eil mios anns a bhliadhna nach 'eil moran desgudal leabhraichean air a chur a mach ann an canain leibideach, tuaileasach nan Gall: agus sin cuideachd a' faotainn Moran luchd-leughaidh.

Cha-n. 'eil sinn idir ag ralh gur e sgudal'mbain. a tha air a chur a mach anns a Bhèurla. 'S mor a ghabhadh sinn ma's abradh sinn a leithid sin. 'S e theireadh sinn gur ni mi-chiatach gu 'm biobh barrachd thachd air a ghal. h. ail-anu; am breislich macmeanina sasunnach baogh na ann am briath-

aran tuigseach, finealta, oideachail, agus drughteach Gaidheil.

Chunnai sinn fior Bharad urramach o cheàrn uine nach 'eil gle fiada; neach a sgriobl gu tuigseach farsuinn anns a chanan Ghaidhealach; ach nach urrainn a leabhraichean a chlobhualadh do bhrigh nach 'eil feill gu leor air leabhraichean Gailig.

Nu 'm biobl iarrtus rud eigin farsuinn air a dheanamh aithichte air son leabhraichean maith fallain Gailig, dheigheadh sian-an urras gu 'm-biodh an iarrtus sin air a lanchoinneachadh: oir tha moran de leabhraichean maith air a chur mach anns a Bhèurla, agus ann an Canain eile, o am gu am, agus pailteas fhoghluamaich ann air son an eadartheangachadh gu Gailig chothromach.

Tha sinn a' meas gur h-e a mic-churam-sa air phairt muinntir bu choi a bli air a chaochladh a mba:blas a Ghailig gu h-aithghearr 'n ar duthaich.

Gu de a mbisneach a 'tha aig Poghlumaich litreachas na Gailig a leantuinn, agus oidhrip a dheanamh air sgriobhadh innse mur a cundich-luchd-leughaidh leo? Agus is ni cinnt-each muir'a bi Canain sir a sgriobhadh agus air a leighadh nach bi i fada beo.

Agus ma tha e fior nach 'eil cainnt ann is drughtaich an soisgeul innse na Ghailig am beil daoine deamamh an dleasdanas ann a bhi monaiseach mu curmail suas?

Ma tha e na ni cho doirbhe luchd-teagastg an t-soisgeul Gaidhealach flaotuinn an coir dhùinn ar lamh a chunail air ais o'bhi misneachadh gach oidhrip air a dheanamh air son an cur a lionmhorachd?

Cha-n 'eil ro-shad a chunqaic sinn iomradh gu bheil e na ni gle dhuiliche dh na h-eaglaisean ann an Alba an eomhthionalan Gailig a chumail ann